

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De bonis, quae seruando seruari non possunt. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

lebit quoad masculos tantum *Genuens. in Prax. Archiep. cap. 60. nu. 6. ubi testatur de communi, ita etiam si res ecclesie solita erat concedi in tertiam generationem, & concedatur ultra tres, valebit concessio vsque ad tertiã, licet quoad reliquas sit nulla Rot. in Vlixbonã, 2. Junij 1567. coram Sarmiento, quam refert Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 115. & in collect. dec. 3054. par. 7. ubi etiam citat Castrẽs. in Auth. qui rem in fin. & ibi Dec. n. 2. Gagnol. n. 60. C. de sacros. eccles. & alios, & est communis opinio.*

§. II.

An Prelatus possit sine solemnitate infeudare, vel in emphiteusim concedere res solitas concedi, quando cessat prima causa concessionis.

R Esp. negatiuè, & ideò quando res inculta data esset in emphiteusim, vt reduceretur ad culturam, si postea redacta ad culturam rediret ad ecclesiam, non poterit de nouo concedi absque assensu sedis apostolicæ, quia tunc fieri non posset cum euidentia ecclesie utilitate *Piasec. in Prax. Ep. par. 2. cap. 5. numer. 32. Benintend. decis. 13. num. 8. Ricc. in Collect. dec. 2330. par. 6. & in Prax. par. 1. ref. 4. & alij apud Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 95. num. 33. idem dicendum, quando ecclesia tempore primæ concessionis erat diues, nunc verò paupertate laboraret *Genuens. in Prax. Archiep. c. 60.**

num. 6. ubi de commun. secus esset si prima causa concessionis adhuc duraret Ricc. in Prax. par. 1. d. ref. 4. & in Collect. dec. 3054. par. 7.

§. III.

An possit alienari res solita concedi, si est incorporata mensa ecclesie.

R Esp. negatiuè, & ideò si Prelatus expressè describi faciat rem reuersam inter bonamensam, aut si collegerit fructus ipsius, prout solet facere de alijs rebus incorporatis, non poterit huiusmodi rem iterum in emphiteusim concedere, quia hic casus non reperitur à iure permissus *Clar. in §. feudum vers. nunc pro intelligentia Guid. Pap. dec. 154. nu. 3. Ricc. in collect. dec. 2342. p. 6. & decis. 3054. par. 7. Barbos. d. all. 95. nu. 29. & alij communiter.*

17 Addit *Genuens. in Prax. ut sup. cap. 60. n. 6. quod nec potest de nouo concedi res data ecclesie cum conditione, & pacto, quod alienari non possit, hoc enim casu ecclesia huiusmodi rem neque ex causa necessitatis distrahere potest, si habeat alia bona *glos. in cap. verum de cõdit. app. Afflic. dec. 17. n. 5. vers. octauo.**

S V M M A R I V M.

1 *Quæ dicantur bona, qua seruandò seruari non possunt, & num. 2.*
3 *Beneficiatus potest arbores infructiferas absque solemnitate alienare.*

- 4 An beneficiatus, qui syluam inutilem, aut antiquum oliuetum extirpat, ut ibidem vineam plantet incidat in pœnas extrau. ambitiose.
- 5 Pecunia numeratur inter bona, quæ seruando seruari non possunt.
- 6 Quibus casibus pecunia cõputetur inter immobilia, & num. 7. & 8.
- 9 Pecunia deputata ad bona immobilia emenda insumi potest in emendis eisdem bonis absque assensu apostolico.
- 10 An fructus beneficij locari possint ultra triennium.
- 11 Quid, si quis obligat se actione personali ad dandam commoditatem percipiendi fructus ultra triennium.

C A P. VII.

De bonis, quæ seruando seruari non possunt.

- 1 **B**ona quæ seruando seruari non possunt, ea censentur, quæ triennio durare non solent quales sunt fructus, vestes attrite etiam si pretiosæ fuerint, animalia superuacua, & his similia, ut d. glos. sing. in l. vn. C. si aduer. usu cap. & alij apud Genuens. in Prax. Archiep. cap. 60. n. 10. & seq. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. resol. 76.
- 2 Itẽ arbores opacę, vetustę, corruptę, vel infructiferę, quas Beneficiatus liberẽ potest incidere, præsertim si ex earũ incisione fundus reddatur fructuosior Nau. cõf. 6. nu. 2. de Reb. eccles. & c. Tiraq. de Retr. conuent. §. 5. glos. 1. à n. 23. vsq;

ad 30. Redoan. de reb. eccles. q. 79. c. 7. quos refert, & sequitur Quarant. in ver. alienat. n. 33. Bonacin. in tract. de alienat. bonor. eccles. disp. 2. q. vn. pun. 2. n. 8. & ideò Beneficiatus potest etiam huiusmodi arbores absque solemnitate alienare Nauar. cõf. 6. in fin. de reb. eccles. etiam si alię arbores non substituantur in locum inutilem Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. res. 130. quicquid dicat Quarant. & Bonacin. locis cit. & alij. Vnde pœnas dictę extrauag. non incurreret Beneficiatus, qui oliuetum antiquum, quod modicos fructus reddit, aut syluam inutilem extirpat, ut ibidem vineam plantet Nau. d. cõf. 6. de reb. eccles. Ricc. in Prax. d. par. 1. res. 130. quamuis contrarium teneat Bonacin. loco cit. punct. 2. n. 8. ubi alios refert.

3 Pecunia quoquẽ inter bona, quæ seruando seruari non possunt regulariter numeratur Genuens. d. c. 60. n. 11. Quarant. in ver. alienatio n. 25. aliquando tamen computatur inter immobilia, videlicet si redacta sit ex venditione rei siue immobilis, siue mobilis pretiosę Quarant. ubi sup. n. 25. Bonacin. d. pun. 2. nu. 5. Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 95. n. 41. contra Genuens. d. cap. 60. n. 13. & alios per eũ relatos: vel si destinata sit ex voluntate superioris, vel testatoris, aut donantis ad emptionem stabulium, censuum, vel mobilium pretiosorum, qualis est pecunia, quæ pro monialium dote, aut sustentatione traditur, ut dicunt DD. citati, Ricc. in Prax. for. eccles. parte 1. res. 67. quod eo magis procedit in pe-

pecunia non otiosa, sed fructifera, qualis est pecunia in montibus, vel censibus collocata *dem. exiui §. cumque annui redditus de ver. sign. Bonacin. vbi sup. nu. 5. & alij communiter.*

9 Obserua tamen, quod pecunia deputata ad bona immobilia emenda insumi potest absque assensu apostolico in emendis agris, aut in emenda, vel construenda domo necessaria, quia huiusmodi pecunia seruari solum debet, donec impendatur in usum, ad quem fuit destinata *Genues. d. cap. 60. num. 11. in fin. Bonacin. loco cit. n. 5. vers. obserua.*

10 An verò fructus beneficij locari possint ultra triennium? aliqui affirmant, tum quia fructus numerantur inter bona, quæ seruando seruari non possunt, tum etiam quia extrau. ambiciosæ videtur locum habere in locationibus bonorum, & rerum, non verò in locationibus fructuum, & reddituum ita *Redoan. Zerol. & alij apud Garc. de benef. par. 2. cap. 1. n. 29. & apud Barbof. d. all. 95. n. 19.*

Sed contraria sententia est verior, tum quia per locationem constituitur ius in re *Bellam dec. 747. Couar. var. res. lib. 2. cap. 16. n. 1. quos refert, & sequitur Ricc. in Prax. p. 1. res. 116* tum quia fructus percipiendi, & nascituri computari debent inter bona, quæ seruando seruari possunt, tum quia in extrau. ambiciosæ fit mentio etiam de fructibus ibi, ac de fructibus, & bonis ita *Nau. in man. cap. 25. n. 137. & cons. 11. de reb. eccles. Tolet. in sum. lib. 5. cap. 91. Ludou. Lopez In-*

*struct. cons. 1. tom. cap. 199. Cened. in collect. 76. ad Decret. n. 3. Gutier. Can. qq. lib. 1. cap. 8. à nu. 15. & alij plures apud Garc. d. par. 2. cap. 1. n. 33. & seq. Barbof. loco cit. alleg. 95. n. 20. idemque dicendum est de fructibus pensionis ecclesiastica, qui similiter ultra tres annos locari nequeunt *Nau. consil. 11. de reb. eccles. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 1. resolutione 110.**

11 Secus esset, quando quis obligat se actione personali ad dandam commoditatem, & vtilitatem percipiendi fructus vita sua durante, vel tanto tempore ultra triennium, quia tunc non transfertur aliquod ius in re, sed tenetur dumtaxat exhibere conductori commoditatem percipiendi fructus *Bart. in l. Codicilis §. instituto nu. 4. ff. de leg. 2. Quarant. in ver. alienatio nu. 18. vers. tertio declaratur, vbi citat Rebuff. & Molin. & de pensione tradit. Megal. tom. 1. var. res. 84. nu. 7. Nau. cons. 62. de Simon. Garc. de benef. p. 2. cap. 1. n. 38. quamuis contrarium teneant alij Doctores, quos refert, & sequitur Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. res. 110.*

S V M M A R I V M.

- 1 Vincula exigua auctoritate Episcopi alienari possunt.
- 2 Quoad res exigui valoris sufficit auctoritas Episcopi in locatione ultra triennium.
- 3 An sufficiat auctoritas Vicarij Episcopi.
- 4 An pradium exiguum ecclesie vile possit absque assensu Papæ alienari.